

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

საქმე № 2/ბ-10-18

ივნისი 2018 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა

მოსამართლე: ირმა პერანიძე

სხდომის მდივანი: ეკატერინე ქორიძე

აპელანტი (მოპასუხე)	-	შპს „ი----- მ----- ყ-----“
წარმომადგენელი	-	დ----- ხი----ძე
მოწინააღმდეგე	მხარე	- ი- ყ-----ვა
(მოპასუხე)	-	ჯ----- ქა-----ლი
წარმომადგენელი		

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 08 ნოემბრის გადაწყვეტილება

1.აპელანტის მოთხოვნა: გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება, დაზუსტებული სარჩელის დაკმაყოფილება, ი- ყ-----ვასათვის, შპს „ი----- მ----- -ს“ სასარგებლოდ, 4765.41 ლარის გადახდის დაკისრება.

სარჩელის ფაქტობრივი საფუძვლები: მოსარჩელეს მითითებით, ი- ყ-----ვა 2014 წლის 14 სექტემბრიდან დასაქმებული იყო შპს „ი----- მ----- ყ-----“- ის კუთვნილ სუპერ მარკეტში (მდებარე, ქ. ბ-----ში) მთავარი ბუღალტერის თანამდებობაზე, საიდანაც გათავისუფლდა 2015 წლის 2 მაისს.

სამუშაოზე დასაქმებისას, მიღება- ჩაბარების აქტით ჩაბარდა სალაროში არსებული ნაშთი 5880 ლარი.

მისი თანამდებობიდან გათავისუფლების მომენტისათვის, სალაროს ნაშთი უნდა ყოფილიყო 49 533.31 ლარი, თუმცა რეალურად აღმოჩნდა 18 317.65 ლარი.

მოსარჩელემ ჩაატარა აუდიტორული შეამოწმება, რომლითაც დაადგინა, რომ ი- ყ-----ვას მოქმედების გამო, დანაკლისმა შეადგინა 16 215.86 ლარი.

შესაბამისად, ამ თანხის ანაზღაურება უნდა დაეკისროს მოპასუხეს.

მოპასუხის პოზიცი-: მოპასუხე ი- ყ-----ვამ სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ მას სალაროს თანხა არც მიუთვსისები- და არც გაუფლანგი-. თანხის ხარჯვაზე შექმნილი იყო სათანადო მტკიცებულებები. სამუშაოდან გათავისუფლების შემდეგ, მას საბუღალტრო დოკუმენტები სახლში არ წაუღი- და ინახება მოსარჩელესთან.

მოპასუხემ ასევე განმარტა, რომ მას, არც საწარმოს კომპიუტერთან არ აქვს წვდომა და ამიტომ ვერ წამოადგენდა იმ მტკიცებულებებს, რომლითაც დადასტურდებოდა სალაროს ნაშთის სიზუსტე.

გარდა ამისა, სარჩელში მითითებული გარემოებების დამადასტურებელი მტკიცებულებები მოსარჩელეს სასამართლოსათვის არ წარუდგენი-, რაც სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის საფუძველი-.

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი

1. შპს „ი----- მ----- ყ-----“-ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს.
2. საქმეზე სახელმწიფო ბაჟი გადახდილი-.
3. მოსარჩელეს უკან დაუბრუნდეს, სახ. ბაჟის სახით ზედმეტად გადახდილი 347.04 ლარი.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

პირველი ინსტანციის სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. ი- ყ-----ვა 2014 წლის 14 სექტემბრიდან დასაქმებული იყო შპს „ი----- მ----- ყ-----“-ის კუთვნილ სუპერ მარკეტში (მდებარე ქ. ბ-----ში) მთავარი ბუღალტერის თანამდებობაზე.

შრომითი ხელშკრულებით, ი- ყ-----ვამ იკისრა ვალდებულება საბუღალტრო მომსახურება გაუწიოს მოსარჩელეს. ის პასუხისმგებელი-პირველადი დოკუმენტის სისრულის შემოწმებაზე, მის საგადასახადო მოთხოვნებთან შესაბამისობაზე, პირველადი დოკუმენტების საბუღალტრო პროგრამაში რეგისტრაცი-ზე, სამეურნეო საქმი-ნობის კანონიერებასა და დოკუმენტების დროულად გაფორმებაზე, საბუღალტრო აღრიცხვის სწორ ორგანიზებაზე, სამეურნეო ოპერაციების შედეგად ანგარიშსწორებათა სრულ და თავისდროულ აღრიცხვაზე, ბუღალტრული დოკუმენტების დადგენილი წესით შენახვაზე, ასევე ბუღალტრისათვის დამახასიათებელ სხვა ვალდებულებებზე.

გარდა ამისა, დასაქმებულმა იკისრა ვალდებულება გაუფრთხილდეს მიბარებულ ქონებას და პასუხი აგოს ნებისმიერი იმ ზი-ნის ან/და დანაკარგისათვის, რომელიც მი-დგება დამსაქმებელს მისთვის მინდობილი ქონების არამიზნობრივად გამოყენების შედეგად ან დაუდევრობით ან კიდევ, დაკისრებული მოვალეობის არაჯეროვანი შესრულებით.

2.2. დასაქმების დროისათვის, ი- ყ-----ვას მიღება-ჩაბარების აქტით ჩაბარდა სალაროში არსებული ნაშთი- 5880 ლარი.

სამსახურიდან გათავისუფლების შემდეგ, მოსარჩელის ბუღალტერს ე----- დ----- გადააბარა სალაროს ნაშთი 18 317.65 ლარი.

2.3. სალაროს ნაშთის დაზუსტების მიზნით, მოსარჩელემ ჩაატარა აუდიტორული შემოწმება. შემოწმების შედეგებით აუდიტორმა დაადგინა, რომ სალაროს დანაკლისი შეადგენდა 16 215.86 ლარს, რომლის ხარჯვის დოკუმენტი საწარმოში არ მოიპოვებოდა.

2.4. საქმის არსებითი განხილვისას მოპასუხემ შეძლო მოსარჩელის არქივში მოეძებნა და წარმოადგინა 11 450.40 ლარის ღირებულების ხორცის შესყიდვის აქტები, რითაც დასტურდება, რომ დანაკლისად მიჩნეული 16 215.86 ლარიდან, 11 450.40 ლარის ხარჯვის მტკიცებულებები არქივში იყო დაცული, თუმცა აუდიტორული შემოწმების დროს, მოსარჩელეს აუდიტორისათვის არ წარუდგენი-.

2.5. არქივში დაცული დოკუმენტების საფუძველზე, აუდიტორულ დასკვნაში

მონაცემების დაზუსტების შემდეგ, მოსარჩელემ სარჩელი შეამცირა და მოითხოვა მოპასუხეს დაეკისროს 4765.41 ლარის გადახდა.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.6. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასებისას, სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 316.1-ე, 317.1-ე, 319.1-ე, 361.2-ე, 394.1-ე, 408.1-ე, 414.1-ე მუხლებზე და განმარტა:

მხარეთა შორის ურთიერთობა გამომდინარეობს შრომის სახელშეკრულებო ურთიერთობიდან, ამიტომ დავა უნდა გადაწყდეს სახელშეკრულებო ურთიერთობის მარეგულირებელი ნორმების (სკ-ის 394-ე მუხლის პირველი ნაწილი) საფუძველზე და მასზე დელიქტური ვალდებულების წესები (სკ-ის 992-ე მუხლი), როგორც ამას მოსარჩელე მიუთითებს, არ ვრცელდება.

2.7. დისპოზიციურობის პრინციპიდან გამომდინარე, ფაქტების მტკიცების ტვირთი მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის იმგვარად უნდა იყოს განაწილებული, რომ მხარეს, რომელსაც დაეკისრება რომელიმე ფაქტის დამტკიცება, მისთვის ასეთი გარემოების დამტკიცება ობიექტურად შესაძლებელი უნდა იყოს. მათ არ უნდა დაეკისროთ იმ გარემოების მტკიცების ტვირთი, რომლის დამტკიცებაც მისთვის ობიექტურად შეუძლებელია.

2.8. დადგენილი, რომ მოსარჩელე მიიჩნევს, რომ მოპასუხის მიერ მისთვის მიყენებული ზი-ნი-, აუდიტორულ დასკვნაში ასახული 4765.41 ლარი, რომელიც აკლი- სალაროს ნაშთს.

ასეთ შემთხვევაში, მოპასუხემ უნდა დაამტკიცოს, რომ დასახელებული თანხა გაიხარჯა მიზნობრივად და მისი ხარჯვის მტკიცებულებები არსებობს.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ მტკიცების ტვირთის ამგვარი გადანაწილება სრულებით შეესაბამება შეჯიბრებითობისა და დისპოზიციურობის პრინციპს და სამართლი-ნი-.

2.9. მოპასუხემ, მოსარჩელეს მითითების უარსაყოფად წარმოადგინა დოკუმენტების ელექტრონული ვერსიები, სადაც ასახული- მოსარჩელის კუთვნილი თანხის მოძრაობა.

დასახელებული დოკუმენტების წარმომავლობა და მისი მტკიცებაუნარი-ნობა მოსარჩელემ სადაოდ გახადა.

სასამართლომ მიიჩნი-, რომ ვინაიდან, ელექტრონულად, კომპიუტერიდან ამობეჭდილ დოკუმენტებს არ აქვს ბეჭედი, შტამპი და სხვა რეკვიზიტები, ამიტომ ამ დოკუმენტების მიმართ მოსარჩელის პრეტენზი-საფუძვლი-ნი-.

წარმოდგენილი დოკუმენტები არ გამოდგება კონკრეტულ მტკიცებულებად, თუმცა მათი არსებობა სხვა გარემოებასთან ერთად, სასამართლოს უქმნის შინაგან რწმენას მასზედ, რომ საბუღალტრო დოკუმენტები მოსარჩელეს საწარმოში შენახული აქვს, მაგრამ არც აუდიტისათვის და არც სასამართლოსათვის წარდგენილი არ აქვს.

ამ რწმენას სასამართლოს უქმნის ის გარემოებაც, რომ მოსარჩელე ყველა სხდომაზე ამტკიცებდა, რომ საწარმოს სხვა დოკუმენტები არ აქვს, თუმცა მოპასუხემ, მოსარჩელის საცავში თვითონ იპოვა 11 450.40 ლარის ღირებულების ხორცის შესყიდვის აქტები, რაც ადასტურებს, რომ მტკიცებულებები შენახული იყო, მაგრამ მოსარჩელემ სათანადოდ არ მოძებნა და არ წარუდგინა არც სასამართლოს და არც აუდიტს.

2.10. ვინაიდან, წინამდებარე შემთხვევაში, მოპასუხე სამსახურიდან გათავისუფლდა 2015 წლის 2 მაისს და სალაროს ნაშთი გადააბარა იმავე დღეს, ხოლო აუდიტორული შემოწმება ჩატარებული იქნა 2016 წლის 27 ივლისს, ანუ ერთი წლის შემდეგ, ამ ვადაში მოსარჩელეს შეეძლო დოკუმენტებისთვის შეეცვალა ადგილი, დაეღაგებინა თემატური ნიშნის, დარგის, სახეობის ან სხვა პრინციპის მიხედვით, რაც გამორიცხავს მოპასუხის მიერ ამ დოკუმენტების მოძებნის ვალდებულებას.

ასეთ შემთხვევაში, მოპასუხე მტკიცების ტვირთიდან უნდა გათავისუფლდეს, რადგან ის ვერ მოიპოვებს იმ დოკუმენტებს, რომელიც მოსარჩელეს თავად აქვს შენახული.

2.11. სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა მოპასუხეს დაეკისროს 4765.41 ლარის გადახდა საფუძვლი-ნი იქნებოდა, თუ ის მოპასუხისაგან დოკუმენტებს გათავისუფლებისთანავე დაუყონებლივ გადაიბარებდა და შეამოწმებდა თანხის მოძრაობის ამსახველ პირველად დოკუმენტებს. მან ეს ღონისძიება დაახლოებით ერთი წლის განმავლობაში არ მოაწესრიგა და ამ დროის გასვლის შემდეგ, დოკუმენტების შენახვის, ან წარდგენის მოთხოვნა გათავისუფლებულ პირზე, არაგონივრული-.

შესაბამისად, სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

3. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები

3.1. სასამართლომ არასწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოებები, არასწორი სამართლებრივი შეფასება მიეცა მათ, არასწორად გადანაწილდა მტკიცების ტვირთი, რის გამოც არასწორად ეთქვა უარი სარჩელის დაკმაყოფილებაზე.

3.2. სასამართლოს მსჯელობა იმის თაობაზე, რომ საბუღალტრო დოკუმენტები მოსარჩელეს საწარმოში შენახული აქვს, მაგრამ არც აუდიტისათვის და არც სასამართლოსათვის წარდგენილი არ აქვს-არასწორი-, ვინიდან დაუდგენელი-, თუ რის საფუძველზე ადგენს სასამართლო რომ „დაუდგენელი შინაარსის“ ან/და საერთოდ ბუნებაში არარსებული დოკუმენტაცი- კომპანი-ში ინახება.

ასეთი დოკუმენტაცი- საწარმოში არ ინახება და არც არსებობს. სწორედ ეს ადასტურებს ბუღალტერის მიერ არამიზნობრივად თანხების გაფლანგვას, რის გამოც აღძრული- სარჩელი კომპანიის მიერ.

3.3. სასამართლომ, სამოქალაქო საპროცესო სამართალში არ არსებული პრინციპის შესახებ მიუთითა გადაწყვეტილებაში და აღნიშნა, რომ „მტკიცებულებათა არსებობის ვარაუდი, უნდა გადაწყდეს მოპასუხის სასარგებლოდ.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

4.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

4.2. ამავე კოდექსის 382-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “გ” ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს შეუძლია- გაიზი-როს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა გამოკვლევის შედეგები მთლიანად ან ნაწილობრივ და თუკი ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

მოცემულ შემთხვევაში, პალატა მიიჩნევს, რომ არ არსებობს შპს „ი----- მ----- y-----“ის დაზუსტებული სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის

თაობაზე ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 08 ნოემბრის გადაწყვეტილების გაუქმებისა და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილების სამართლებრივი საფუძვლები.

ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება

4.3. პალატა იზი-რებს ამ გადაწყვეტილების 2.1-2.5 პუნქტებში მითითებულ, პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს, 2.6-2.11 პუნქტებში დაფიქსირებულ სამართლებრივ შეფასებებს და მი-ჩნი-, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის შესაბამისად, საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის შედეგად, სწორად დაადგინა დავის საგანთან მიმართებაში არსებითი ფაქტობრივი გარემოებები, ასევე, დავის გადაწყვეტისას სწორად გამოიყენა და განმარტა სამართლის ნორმები სამოქალაქო კოდექსის 316.1-ე, 317.1-ე, 319.1-ე, 361.2-ე, 394.1-ე, 408.1-ე, 414.1-ე მუხლები და აპელანტის მოთხოვნასთან დაკავშირებით დამატებით ადგენს:

სააპელაციო სასამართლოს მთავარ სხდომაზე აპელანტის მოწინააღმდეგე მხარემ განმარტა, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარდგენილი წერილობითი მტკიცებულებები (ს.ფ.162-185), რაც პირველი ინსტანციის გადაწყვეტილებით სათანადო მტკიცებულებებად არ იქნა მიჩნეული, მოპოვებული- მოსარჩელის ელექტრონული, ე.წ. „ორისის“ სპეცი-ლური პროგრამიდან.

ამ დოკუმენტებით დასტურდება დაზუსტებული სარჩელით მოთხოვნილი თანხის-4765.41 ლარის საწარმოს მიერ გახარჯვის და არა ი- ყ-----ვას მხრიდან თანხის დაუფლების ფაქტი.

4.4. დადგენილი-, რომ აპელანტმა (მოსარჩელემ) დაადასტურა ელექტრონული, ე.წ. „ორისის“ სპეცი-ლური პროგრამის არსებობა, თუმცა მოპასუხის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების უარსაყოფად, რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც მათი „ორისის“ პროგრამაში ასეთი დოკუმენტების არარსებობას დაადასტურებდა, სასამართლოსათვის არ წარმოუდგენი-

4.5. სადავო საკითხის დადგენისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული მხარეთა თანასწორობის, შეჯიბრებითობისა და დისპოზიციურობის პრინციპებით, ასევე მატერი-ლური ნორმით განსაზღვრული უფლება-მოვალეობებით.

სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს სამოქალაქო საპროცესო

კოდექსის 102-ე მუხლის პირველ და მე-2 ნაწილებზე და განმარტავს, რომ ფაქტობრივი გარემოებების მტკიცების ვალდებულება მხარეებს აკისრი-თ, რომლებიც თავი-ნთ სამართლებრივ მოთხოვნას აღნიშნულ გარემოებებს აფუძნებენ.

საპროცესო კანონმდებლობა ადგენს მხარეთა მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების მტკიცების ტვირთის განაწილების სტანდარტს.

მხარეს, რომელიც თავის მოთხოვნას თუ შესაგებელს აფუძნებს კონკრეტულ ფაქტობრივ გარემოებას, ეკისრება მითითებული გარემოების მტკიცების ტვირთი. ამასთან, მტკიცების ტვირთი იმგვარად ნაწილდება, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს უნდა დაეკისროთ იმ ფაქტების დამტკიცების ტვირთი, რომელთა მტკიცება მათთვის უფრო მარტივი და ობიექტურად შესაძლებელი-.

გარდა ამისა, თუ მხარე, არ უარყოფს, რომ მტკიცებულება მის ხელთაა, მაგრამ არ წარმოადგენს სასამართლოში, სასამართლოს შეუძლი-მოწინააღმდეგე მხარე გაათავისუფლოს იმ ფაქტის მტკიცების ტვირთისაგან, რომელიც ამ მტკიცებულებით უნდა დაედასტურებინა, და ასეთი ტვირთი გადააკისროს მხარეს, რომელიც უარს ამბობს წერილობითი მტკიცებულების წარდგენაზე.

4.6. ვინაიდან, სადავო არაა, რომ შპს „ი----- მ----- ყ-----“-ს გააჩნი- ე.წ. „ორისის“ ელექტრონული პროგრამა, თუმცა სასამართლოსათვის არ წარმოუდგენი- მოპასუხის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების უარსაყოფად რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც მათი „ორისის“ პროგრამაში ასეთი დოკუმენტების არარსებობას დაადასტურებდა, პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად გაანაწილა მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთი, სწორად ჩათვალა დადასტურებულად მოპასუხე მხარის პოზიცი-, რომ დაზუსტებული სარჩელით მოთხოვნილი თანხა-4765.41 ლარი, ი- ყ-----ვას მიერ არ იყო მითვისებული, რაც გამორიცხავდა სარჩელის დაკმაყოფილების შესაძლებლობას.

4.7. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის შესაბამისად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვები- და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას საქმეზე.

იმის გათვალისწინებით, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ

სწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოებები, სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ, რის გამოც, შპს „ი----- მ----- y-----“-ის სასარჩელო მოთხოვნის დაუკმაყოფილებლობით ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით დასაბუთებული გადაწყვეტილება მიიღო, პალატა მიიჩნევს, რომ აღნიშნული გარემოება, სსსკ-ის 386-ე მუხლის თანახმად, სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების საფუძველი-

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სააპელაციო პალატამ შეისწავლა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი, მოიკვლი- საქმეში არსებული მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებანი, მოახდინა ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება მი-ჩნი-, რომ შპს „ი----- მ----- y-----“-ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, უცვლელად უნდა დარჩეს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 08 ნოემბრის გადაწყვეტილება.

6. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

თუ სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას, ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების განაწილებასაც.

ვინაიდან, არ დაკმაყოფილდა სააპელაციო საჩივარი, არ არსებობს სსსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სააპელაციო წარმოებისათვის შპს „ი----- მ----- y-----“-ის მიერ წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის-190,61 ლარის მხარეთა შორის განაწილების საფუძველი.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

დაადგინა

1. შპს „ი----- მ----- ყ-----“-ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. დარჩეს უცვლელად, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 08 ნოემბრის გადაწყვეტილება;
3. აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდილი-
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაეს სასამართლოში საკასაციო წესით, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული წესების დაცვით, მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის მეშვეობით;
5. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას, ან მისთვის ცნობილი- განჩინების გამოცხადების თარიღი, ვალდებული- განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვი-ნეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელი-;
6. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის სასამართლო განჩინების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

მოსამართლე:

ირმა პერანიძე